

foreligget det ærede Thing. Jeg tvivler om, at det vil være let at finde nogen Tillægsbevilling, paa hvilken der ikke er givet Decharge for allerede afholdte Udgifter, men ganske vist ikke i det Omfang som her. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) betegnede, om jeg hørte ret, Forslaget som forligt og som en Trusel mod det ærede Thing. Denne Opfattelse deraf kan jeg ikke forstaa. Jeg ser ikke, hvilken Fare der skulde være for Thinget ved rolig at behandle dette Forslag efter dets Bestaaffenhed med eller uden Bedtagelse af de Udgifter, der allerede ere afholdte, og hvilken Trusel der skulde være ligeoverfor Thinget i dette Forslag, er det mig umuligt at se. Jeg er ialtsald fuldstændig vis paa, at der ikke, hverken i, hvad jeg udtalte, dengang Forslaget blev forelagt, eller i, hvad jeg senere har udtalt, kan findes Noget af en truende Karakter. Jeg tror, at det vilde have været lidet forsvareligt, om Regjeringen ikke havde ligesom sædvanligt forelagt for det ærede Thing et Tillægsbevillingslovsforslag, indeholdende ikke blot Gjenbevillinger og enkelte nye Bevillinger, men tillige Forlangende om Bevilling for de Udgifter, som Regjeringen har set sig nødsaget til at afholde ved Siden af dem, der ere hjemlede i den midlertidige Finantslov.

Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har igaar gjentaget en Ytring, som fremkom fra ham ved 1ste Behandling af Finantslovsforslaget for næste Aar, en Forudsigelse af ham om, at den nuværende Regjering vilde se Alt visne i sin Haand; men jeg lagde Mærke til, og dog med nogen Tilfredsstillelse, at det ærede Medlem denne Gang betonede det bestemt som kun hans personlige Opfattelse. Skulde imidlertid Ulykken ske — og en Ulykke vilde det jo være for det hele Samfund, om ethvert nyttigt Forslag, der fremkom, skulde dø en brat Død eller ogsaa sove blidelig hen af Mangel paa Pleie — skulde altsaa Ulykken ske, ja da vilde jeg nu ligesom tidligere fastholde min Formening om, at det skuldes det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) og dem, der slutte sig til ham, langt mere, end det skuldes Regjeringen, at Ansvarer langt mere vil ligge paa dem end paa Regjeringen, som til enhver Tid har været villig til at forhandle om, hvad der kan være nyttigt for en rolig Udvikling af vort Samfund. Det er en gammel Paaastand fra den Side, og som man jo ikke synes at blive træt af at gjentage, at Hindringen for Udviklingen er den nuværende Regjering. Heldigvis har denne Tale lydt, længe før den nuværende Regjering kom til Møret. Det er en Tale, som jeg kan huske har lydt langt længere tilbage. Lige siden den Tid, da Folkethingsparlamentarismens Forbringelse fremkom fra dette Things Side, har den lydt ligeoverfor enhver Regjering. Sidst har det vist sig, at Opfyldelsen af Ønsket om at se andre Mænd paa den da-

værende Regjerings Plads ikke har ført til det, man haabede og ventede. Det er for mig noget heroligende at minde dette ligeoverfor de idelig gjentagne Forlangender, at denne Hovedhindring for den rolige Udvikling, den nuværende Ministerium, skal fjernes, idet det forekommer mig, at man er ret vel berettiget til at gjøre Slutninger fra Fortidens Erfaringer til, hvad Fremtiden vil bringe. For mig staaer det saaledes, at den virkelige Hindring for en rolig Samarbeiden, en rolig Samvirken til Fremme af Alt, hvad der kan være tjenligt for Samfundets materielle og aandelige Udvikling, Hovedhindringen derfor ligger i Forbringelsen fra dette Things Side, den være sig direkte fremsat eller kun liggende for i Kjendsgjæringer, om Overherredømmet paa det finansielle Gebet og dervedgjennem Forbringelsen om Gjennemførelse af Folkethingsparlamentarismen. Det er min fulde Overbevisning, at saalænge denne Forbringelse fastholdes, ligegyldigt om i Ord eller i Gjærning, vil der ikke finde nogen rolig Udvikling Sted, saaledes som vi dog Alle utvivlsomt ønske; at det er Betingelsen for en Samvirken af de gode Kræfter til Samfundets Bedste og en Samvirken indenfor Grundlovens Omraade, at denne Forbringelse ikke fastholdes. Jeg vil haabe og ønske, at den Tid ikke maatte være fjern, da alle de, der ligesom den nuværende Regjering ønske, at de Myndigheder, som have deres Rod og Stjæmmel i Grundloven, maa komme til en rolig Samarbeiden — da alle disse ville se, hvor den egentlige Hindring for Udviklingen ligger. En anden Tale, som ofte høres her i dette Thing, er jo den, at Striden kun er mellem dette Thing og Regjeringen, og at det vilde være let at komme overens med Landstinget, naar der ikke stod en Regjering imellem, som bragte Landstinget til at gjøre Modstand mod, hvad dette Thing har besluttet. Jeg har jævnlig hørt Leilighed til at modsigte Rigtigheden af denne Betragtning, og jeg vil idag til min tidligere Modsigelse tilføje, at efter min Overbevisning har det ikke sjældent været Regjeringen, der har afholdt Landstinget fra at gaa saa vidt i Modsetning til dette Thing, som det ellers vilde have gjort. Jeg kan tale med om disse Forhold ikke blot som Minister, men ogsaa som Landstingsmand. Den modsatte Anskuelse er en Illusion, og efter min Overbevisning er det en Illusion, som er meget stadelig, fordi man ved at fastholde den vanskeligere kommer til den efter min Formening nødvendige Betragtning af Forholdet, som skal bane Veien for en rolig Udvikling paa Grundlag af Forsfatningen.

Der er af et Par ærede Medlemmer under Forhandlingerne igaar fremdraget nogle enkelte Spørgsmaal vedrørende det foreliggende Forslag. Det ene Spørgsmaal, som blev fremdraget af det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Wederkinch-Madsen), vedkommer ikke direkte Fi-